

Nekünk becsületes demokrata magyaroknak meg kell véde-
nünk a magyar nép becsületét. A fasiszta örületből kigyógyítha-
tatlantokat, mint bélpoklosokat el kell különítenünk. Akik nem akar-
ják kivenni a részük a gazdasági és politikai ujjaépítésből, azoknak
nincs keresnivalójuk szabad hazánk szabad polgárai között.

URAL AZ ARANYHEGY

Írta: Magyarevics Nemanya

Emlékezetünkben élnek még azok az izgalmas napok, mikor minden
hazáinak elállt a lélekzete, mikor szemünket a térképre szegeztük és fi-
gyeltük a győzelemre vagy halálra elszánt két óriás harcának látszólag
váltakozó eredményeit. Filmszerűen peregtek a nevek; Donbasz, Krivo-
rozsje, Dniepropetrovszk, Zaproszje, Dnieprostoj, Charkov, Kiev. Az
egész délvidék kiirítve, veszve. E nevek tényleges értelmét és jelentősé-
gét csak akkor foghatjuk fel, ha szem előtt tartjuk, hogy a déli részek
elvesztése által a SSSR egész szén és fémtermelésének 60%-át veszte-
te. A leningrádi körzet pari ereje a legkisebb mértékre csökkent. A szta-
lingrádi fémipari üzemek romokban heverték.

Az ellenség hencegve közölte a világgal, hogy a szövet ipar meg-
semmisült.

Távol és kíváncsi szemek előtt rejtve, trombita és vásári dobok zaja
nélkül a legnagyobb csendben, de elszántan és határozottan megkezdő-
dött a Szovjet Szövetség győzelmének előkészítése: hallatlan méretű
terv megvalósítása.

E terv szerint az Ural volt a Vörös Hadsereg arzenálja.

A mai Ural-lakók ősei adták hazájuknak az »Ural« nevet, ami »Arany
hegy«-et jelent. És valóban, kevés olyan hely van a földkerekségen, ahol
ily mesébeillő mennyiségben volna felhalmozva az arany, vas, nafta, drá-
ga kő, szén, platina, cink, réz, ólom, nickel, krom, kobalt, mangán stb.
Hogy lássuk milyen óriási gazdagság rejlik az Arany hegyben, elegendő
megemlíteni, hogy a tudósok az Ural hegységben eddig 800 különböző
ásványt találtak.

Több évszázad óta ismeretes már az Ural mérhetetlen gazdagsága.
De az Ural-vidéknek csak az októberi forradalom után jutott valóban
nagy szerep. 1913-ban a cári Oroszország ipari termelésében csak 4,7%-al
szerepelt, míg 1927-ben az 1913 évi ipari termelését 11%-al haladta meg.
Már a szovjet hatalom első hónapjaiban szovjetország megteremtői Le-
nin Iljics Vladimír és Sztalin Viszarionovics József előrendű feladatnak
tűzték ki az Ural termelési erejének fejlesztését, amely az 1941—42-es

évek nagy erőfeszítése alatt oly nagy szerepet játszott, 1928-ban kezdődött az Ural iparának rendkívül gyors felvirágzása, amikor a sztalini öt éves terv nagy munka-lendülete megkezdődött. Az ipari átépítés évei előkészítették az Uralt arra a nagy szerepre, amelyet a történelem kiosztott, hogy a front támasza, a legnagyobb fegyvergyár, s az 1941—45-évi Honvédelmi Háborúban a Vörös Hadsereg arzenálja legyen. Akkor kezdődött meg a szovjet-ipar óráinak a felépítése, mint az Uralmas, a magnitogorszki fémipari kombinát, a bereznikovszki és soljikamszki kémiai kombinátok, a cseljabini traktor-intézet, a nyizsnjoi-tagiljszki üzemek és még sok más. Maga a magnitogorszki kombi-nát 1936-ban két és félszer annyi vasat adott, mint az egész háború előtti Lengyelország. Vastermelése a cári Oroszország vastermelésének 37%-át tette ki.

Az első öt éves terv vége felé megfeszített és nehéz munka után megalkották az SSSR második szén-fémipari bázisát, az Ural-kuznyecki kombinátot. Az első bázis az ukrainai szén-fémipari bázis volt. Egyre több üzem és gyár keletkezett, úgy hogy a második öt éves terv végén az Ural ipari termelése kilencszeresét teszi ki a forradalom előtti termelésnek. Az első két öt éves terv teljesen újjászervezte az Ural-vidék iparát. Ezt 2000 nagy, korszerűen felszerelt gyár-üzem igazolja, amelyek elfoglalták az eddig fennálló régi primitív vállalatok helyét. Tíz év aránylag rövid ideje alatt — két öt éves terv ideje — maga a nyersvas termelése 340%-al gyarapodott.

A magnitogorszki fémipari üzem a legnagyobbak közé tartozik, míg a nyizsnjoi-tagiljszki vagongyár termelésénél fogva első helyet foglal el a világon. Nem kevésbé ismert a cseljabinszki traktor-gyár sem, valamint a 6 óriási kémiai üzem, amelyek közül a bereznikovszki kémiai gyár még háború előtt is a legnagyobbak számított Európában.

Az Ural látképét kiegészítik magas-kemencéi, ezek termelnek legtöbbit az Uralban. És éppen ezen a téren történtek forradalmi újítások. Óriási teljesítőképességű magas kemencéket építettek, amelyeknél alkalmazták az egész világ technikai elgondolásainak legújabb vívmányait. A magas kemencék termelését elősegítette és kiegészítette az urali kokso-kémiai bázis is.

Magnitogorszban 1942-ben 6 hónapos rekord idő alatt építették fel az 5-ös számú magas-kemencét. Azelőtt ilyen teljesítményű kemence felépítése 2—2 és fél évet vett igénybe. A kemencét az ifjúság építette fel. Egyedül a háború alatt az Uralban 10 magas-kemencét építettek.

Az Ural már felkészülve várta a Szovjet Szövetség Honvédelmi háborúját.

A háború első hónapjai úgy az Ural, mint az egész ország számára megfeszített munka hónapjai voltak a békebeli iparnak háborús átállításán. S a Szovjet kormány terve szerint nemcsak a nehéz és közép ipart kellett átállítani, hanem a gyümölcsfeldolgozó ipart is, amelynek gránát

tokat és üvegeket kellett termelnie az ellenséges tankok felgyújtásához.

1941 őszén az ukrajnai fémipari központokat megszállta az ellenség. Ezáltal a Szovjet Szövetség első szén-fémipari bázisa odaveszett. Hanem, hogy az ellenség milyen állapotban kapta kézhez Ukrajnát, azt legjobban látják Sztalin 1941 július 3-i rádió szövegéből, amikor többek között a következőket mondta: »Ha a Vörös Hadsereg egységei visszavonulásra kényszerülnek, el kell szállítani az összes vasúti kocsikat és mozdonyokat, az ellenségnek nem szabad egy mozdonyt, egy vagonot sem hagyni, nem kevésbé egy kőgabonát, vagy egy liter fűtőanyagot. A kolhoz munkásoknak el kell hajtaniuk az egész állatállományt, a gabonát pedig át kell adni megőrzés céljából az állami közegeknek, hogy belterületre szállítsák. Az olyan értékes vagyont, amelyet nem lehet elszállítani, többek között a nemes és könnyen kovácsolható fémeket, gabonát és fűtőanyagot, okvetlenül meg kell semmisíteni.«

És a szovjetemberek szót fogadtak nagy vezérüknek.

Az Ural volt az irány. Üzemek ezreitszerelték le és írtették ki nyugaton, hogy az Uralon újból felszereljük és üzembe helyezzük őket, s ezáltal az Ural erejét még fokozzák. Egy nagybani az Ural cselyabini körzetében 200 teljes gyári üzemet vittek át. Úgy tűnt fel, hogy legalább 1-2 esztendő szükséges ahhoz, hogy ezeket a gyárakat ismét üzembe helyezzék. A szovjetemberek kitartása és munkája azonban lehetővé tette, hogy már 1941 év végén frontra küldjék a KV nehéz tankok első csoportjait, amelyek a Leningrádból kiűrt Kirov gyárban készültek. Az urali üzemek zöme természetesen áttért a lánctermelésre. A nyugatról áttelepített gyárakkal megerősödve, az Ural a háború alatt fényesen elvégezte megjelölt feladatát. Annak ellenére, hogy még nem lehet pontosan látni az urali termelés fokozódásának eredményét, mégis biztosan állíthatjuk, hogy az Ural-vidék termelése a háború alatt legalább a háromszorosára emelkedett. A termelés gyarapodását legjobban láthatjuk az uralmasi üzem példájából. Az uralmasi üzem átlagos havi termelése 1940-ben 100%, 1944-ben pedig 670%. Meg kell jegyezni, hogy az Uralban nincs olyan üzem, amely ne haladta volna meg az előirányzott évi termelést. És így az újjáépített, megerősített, lelkesedő Ural tízezerrel többet termelt az emberiség gyűlölt ellenségének vesztét. Míg 1941 nyarán és őszén a Szovjet Szövetség összes utait eltorlaszolták a leszerelt üzemek és gyárak, amelyeket nyugatról keletre szállítottak. Ukrajnából, Fehéroroszországból és Leningrádból az Uralba, 1941 telén a Szovjet Szövetség összes utait és vasútvonalait elárasztották a tankok, merzerek, aknavető, gépfegyverek és más fegyverek szállítványai, amelyek most keletről nyugatra, az Uraiból a frontra mentek, hogy az ellenség soraiban pusztítsanak.

Amikor 1942-ben az ellenséges csapatok átkeltek a Donon és Sztalingrád felé nyomultak előre, az államvédelmi tanács új feladatot tűzött ki

a Kirov-üzemnek. A T-34 tankok tömeges, lánc-termelését kellett megszervezni, mert ezek a tankok minőségileg sokban felülmúlták a legjobb német tankokat is. A front várta ezeket a nagyerejű és rettenetes gépeket. Ezeket várta a legizott Ukrajna, az ostrom alatt álló Leningrád és a veszélyeztetett Sztalingrád.

A kirovi tankok, amelyeket a háború alatt még tökélesteresztettek, miután győzelmesen tették meg a több mint 1500 kilométeres utat, 1945-ben Berlin alatt álltak, megtörték Berlin védelmét s Berlinben, az utolsó ütközetbe, befejezték hadjáratukat. Ezáltal az Ural-vidék is befejezte feladatát. Azt a történelmi feladatot, hogy a Nagy Honvédelmi háború alatt a front támasza, s a Vörös Hadsereg fegyvergyára és arzenálja legyen.

Téves volna ezeket a fényes eredményeket csak az Ural lehetőségeinek és a tökéletes szovjet technikának tulajdonítani. Az elértékül kétségtelenül legfontosabb tényező a szovjetember — a szovjet Ural-lakó. Ő az amerikaiakat is felülmúló tempóban végezte el mindazt, amit feladatát írtak. S erről az emberről, erről az ember-óriásról kell egy pár szóval megemlékezni.

A hegyek természetével vívott kemény harc, a kitaró és megfeszített munka, hogy az Arany hegyből kiaknázzák mind azt a gazdagságot, amire az embernek szüksége van, különös nyomot hagytak ezeken a hegylakókon. Az Ural-lakók erős és bátor emberek, az erő és akarat megtestesítői. Harcba és munkában megteremtették sajátos harci és munka-hagyományukat.

Nem csoda, hogy az Ural-lakók munka-hagyományából épp az Uralban születtek új munka-elgondolások, új munka-felfogások, amelyek bejárták az egész országot és világ hírnévre tettek szert — a versenyzés elgondolásai, amelyek a sztachanovi mozgalomban nyertek kifejezést.

Az Ural-lakók munkájának minősége ezalatt a háború alatt elérte a tetőfokát. Öreg és fiatal, asszony és gyermek, mind szívvel és lélekkel fogott munkához, megértve ennek a háborúnak és saját munkájának mély történelmi és emberi értelmét. Sok új munka-mozgalom keletkezett. Így keletkezett például a Kirov üzemben a »kétszázások« mozgalma és a »fronti brigád« mozgalom. A mozgalmak kezdeményezője Pasujiva Anja ifju-munkás, aki munkáiáért a legnagyobb kitüntötést, a Len-n-rendet kapta. Anja egy ifjúsági összejövetelen kötelezte magát, hogy napi munkájának mérete nem lesz 200%-on alul — innen a »kétszázások« elnevezése. Nemsokára Ana 500%-ra emelte a termelését, néha pedig 1000%-ra is. Úgy dolgozott mint a fronton, minden pihenés nélkül.

Az urali földművesek egy jottányival sem akarták ipari munkás társaik mögött maradni. Ők is minden erejükkel azon voltak, hogy az összes gabonafélék terméseredményét fokozzák, s hogy a föld megművelésének színvonalát emeljék.

Ma az Ural és az Ural-lakók új feladatok előtt állanak. A hazának új javakra, új gazdagságra van szüksége, hogy eltávolíthassák a háború és ellenség vad pusztításainak nyomait és hogy a sebeket begyógyítsák. Szükség van eszközök biztosítására, hogy az emberek ismét boldogak és gazdagok legyenek. Kétségtelen, hogy az Ural ezt a feladatot is becsületesen el fogja végezni.

RABSZOLGA SZÜLETETT

Szemjonov Szergej elbeszélése

Európáról beszélek most nektek, a kapitalista országok egyikéről....

Ott született, ahol az embereknek az a rendeltetése, hogy a földesőtől a koporsóig robotoljanak. Alighogy megvillantotta a napvilágot, bezárta a nagy kör: a nyomor, a gond és a munka.

Világrajövetele nem váltott ki sem különösebb örömet, reménységet, vagy bánatot.

»Ha már itt van, hát éljen«, gondolta közömbösen az apja. »Így pedig el kell pusztulnia, az is Isten akarata lesz.«

Igy töprengett, aztán a növekedő kiadásokra gondolt és szinte meggörnyedt ezeknek a gondolatoknak a súlya alatt.

Hangosan azonban nem merte kimondani a gondolatait. A gyermek mellett ott feküdt a sápadt asszony, a boldog anya és fálvólos, elragadtatott tekintettel gyönyörködött kicsinyében, akinek most adott életet.

Maga az apa megfélemlített rabszolgája volt annak a nagy, sötét körnek és mialatt az ágy fölé hajolva, férfikivánsággal bámulta a rózsás, kicsi emberkét, a csöpp karokat és a lábakat — nem állhatta meg, hogy el ne szólja magát:

Ugy ám, asszony, most aztán majd takarékosabban kell élnünk!

Azon fáradozott, hogy ólomszürke, szinte beporosodott arcvonásaira, kedveskedő kifejezést erőltessen. Érezte, hogy szavai az előtte pihenő asszony szívében fájdalmas visszhangot keltenek. Ki akarta mutatni, hogy együtt érez vele, de ugyanakkor elárja ám, hogy az asszony is tisztán lássa a dolgokat.

Az asszony azonban hallgatott és kerülte a férfi tekintetét.

Egyszerű arcán a húsos, széles orr fölött egy pillanatra fájdalmas ránc jelent meg, de hamarosan újból kismúlt. Halovány karja ösztönös, védő mozdulattal emelkedett a gyermek fölé.